

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

"Εβδομος ο χρόνος είναι
Κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Χίλια ὀκτακόσα κι' ἑννενηντα ἕνα,
πάντα κάθε χρόνο τὰ συνειθισμένα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, — ἐνδιαφέροντα πολὺ.

Ὁ Ῥωμαῖὸς τὴν ἑβδομάδα — μόνο μὴ φορὰ θὰ βγαίνει,
κι' ὅταν ἔγω ἔξω ἔξω — κι' ὅπου μοῦ καταβαίνει.
Συνδρομητῆς θὰ δέλωμαι — γιὰτι λειπτά δὲν ἔχομαι,
καὶ ἐστὼν Ἀθηναῖὸν τὴν πόλιν — καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν,
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλων — δίγυος νάξω κι' ἐντροπήν.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο. — φράγκα δοῦσα καὶ μόνο.

γὰ τὰ ξῆνα ὄμοια μέρη — διακίνας καὶ ἄτ' ἔχει.
Κι' ἕνα φύλλο ἂν κρατῆς — ἕγους συνδρομητῆς,
κι' ὅπου τὸν παρὰ δὲν δίδει — θὰ τὸν φέρ' μαζοῦ φίδι.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Γιὰ τὴ σάρα καὶ τὴ μάρα — κάθε φύλλο μὲ δεκάρα.

"Ἐκτα Μαῖουν κι' εἰκοστή,
κι' ἡ γῆ μας κάμινος φωστή.

Σαράντα τέσσαρα καὶ μὲ τρακόδια,
καὶ ἄτ'α νερά μας καράβια τόσα.

Ταρχαμπούμπα, ταρχαλά, ὄλοι ἄσπρο τοῦ Μελά.

Ὁ Φιλῆμων, ὁ Φιλῆμων, τῆς Ἀθήνας τὸ στολίδι,
ἡ μεγάλη του ἡ γλώσσα κόβει ράβει σὰν ψαλλίδι,
καὶ ἂν Δήμαρχος δὲν ἔβγη καὶ δὲν πᾶνε τίσπρα γόνα
εἰμπορεὶ νὰ μὴς θύμωσῃ καὶ νὰ βγάλῃ τὸν Α ἰ ὠ ν α.
Θέλει ψέφο καὶ τοῦ πρόβει... ἀλλ' ἂν ἔχετε μαζά,
ταρχαμπούμπα, ταρχατούμπα, ὄλοι ἄσπρο τοῦ Μελά.

Τι σὰς λέει, συμπολιταί, καὶ ὁ γυρὸς τοῦ Μπαμπαλέ,
ὁ λέβεντος Νικολάκης μὲ τὴ γνώσι τὴν πολλή,
ὅπου Δήμαρχος ἐπῆγε νὰ σπουδάσῃ ἑστὰ Παρίσιον
καὶ μὴς γύρισε ὅπως μὲ διπλώματα περίσιον;
Τι γυρὸς παιδί κι' ὁ Νίκος!... ἀλλ' ἂν ἔχετε μαζά,
ταρχαμπούμπα, ταρχατούμπα, ὄλοι ἄσπρο τοῦ Μελά.

Κι' ὁ Σταυρίπουλος ὁ Κώστα, πὺν πηγαίνει πάντα ἱσι,
τί βαρβάτος δικηγόρος... ὦ! ψυχή μου ἑστὰ Πατήσια!
Ὅλοι λένε ὅτι: τῆχει τετρακόσα τὰ μαζά του
καὶ τὸν κάθε νόμο παίζει μὲς ἑστὰ πέντε δακτύλῳ του.
Ὅτι, πῆς κι' αὐτὸς ἀξίζει... ἀλλ' ἂν ἔχετε μαζά,
ταρχαμπούμπα, ταρχατούμπα, ὄλοι ἄσπρο τοῦ Μελά.

Τι σὰς λέει καὶ ὁ μάϊτου; Κυριακὸς ὁ Παναγιῶ;
ποῦ φερῶναι πάντα πρῶτος; ἑστὴν βοήν τῆς ἐλογοῦ;
καὶ κατόπιν ὅπου ἄλλων θυσιάζεται γενναῖος;
ὡς φιλότιμος πολίτης κι' εὐπατριδὴς Ἀθηναῖος;
Τι καλὸς; κι' ὁ Παναγιῶ; μαζι!... ἀλλ' ἂν ἔχετε μαζά,
ταρχαμπούμπα, ταρχατούμπα, ὄλοι ἄσπρο τοῦ Μελά.

Μὴν ξεγῶντε δὲ κι' ἐκείνον τὸν Θανάση Κατσονδῆ
μὲ τὴν δίκην τὴν μύτη, τὴν σπουδαία καὶ γονδρά.
Τόσα κι' ἄλλο του ρουθουθὶ θὰ γενῆ μεγάλη βρῆσι
κι' ὅπου ξέρε κι' ἀνυθρία τὸ νερὸ θὰ πλημμυρίσῃ.
Τι καλὸς; κι' ὁ κὺρ Θανάσης!... ἀλλ' ἂν ἔχετε μαζά,
ταρχαμπούμπα, ταρχατούμπα, ὄλοι ἄσπρο τοῦ Μελά.

Ἐποφῆρος; προσβάλλει καὶ ὁ Γιάννης Σωμαρίπας,
τὸν ὀδύτων ὅλων γνώστας καὶ κηβόλου Παλατιπῆς,
κι' ἂν ἡ γλώσσα του δὲν τρέχῃ ὅπως ἄλλων σὺν ροδά
μὰ θὰ φέρῃ ἑστὴν Ἀθήνα καὶ αὐτὸν τὸν Ἰορδάνη.
Τι καλὸς; κι' ὁ Σωμαρίπας!... ἀλλ' ἂν ἔχετε μαζά,
ὄλοι ἄσπρο μὲ τὰ δρό σὰς εἰς τὴν κίλπη τοῦ Μελά.

